

מוחמד שליח אללה עליו ברכה ושלוֹם

محمد رسول الله صلى الله عليه وسلم

(باللغة العبرية)

תאליף : ד. עבד הרחמן בן עבד הכרימ השיחה

המחבר : עבד אל-רחמן בן עבד אל-כרים אל שיח'ה

المركز الأوروبي للدراسات الإسلامية

EUROPEAN ISLAMIC RESEARCH CENTER (EIRC)

המרכז האירופי ללימודי האיסלאם

1434 - 2013

מוחמד שליח אללה עליו ברכה ושלוה

محمد رسول الله صلى الله عليه وسلم

(باللغة العبرية)

המחבר : עבד אל-רחמן בן עבד אל-כרים אל שיח'ה

EUROPEAN ISLAMIC RESEARCH CENTER (EIRC)

המרכז האירופי ללימודי האיסלאם

תרגום: אחמד עבד אל-מקסוד

עריכה : חמדי עומרן

© כל הזכויות שמורות למחבר: עבד אל-רחמן בן עבד אל-כרים אל שיח'ה

תוכן העניינים

3	תוכן העניינים
5	הקדמה
9	מי הוא מוחמד?
9	יחוסו
13	הולדת הנביא וגידולו
21	תיאורו של הנביא מוחמד
22	תכונות וסגולות הנביא
35	נימוסיו של הנביא מוחמד
37	עדייות ישרות
39	נשות הנביא
42	הוכחות מסורתיות המעידים על נבואתו
43	הוכחות מדברי הנביא מוחמד
44	הוכחות מספרי הקודש (התנ"ך)
47	הוכחות מאוונגליון (הברית החדשה)
49	הוכחות שכליות על נבואתו של מוחמד

מה אנו נדרשים לעשות לאחר שנעיד

כי מוחמד שליח אללה 58

סכום 63

הקדמה

בשם אללה הרחמן והרחום

השבח לאללה ריבון העולמים, והתפילה והשלום על הנביא מוחמד ...
ואחר כך,“

כשאנו מדברים על הנביא מוחמד עליו ברכה ושלו, אנו נדבר על האיש הכי מפורסם בהיסטוריה העתיקה והמודרנית. מי שקורא את תולדות חייו של מוחמד, ומכירים את תכונותיו וסגולותיו מבלי פונדמנטליזם הוא יקבל את דעתנו .

שפויי הדעת מהבלתי מוסלמים מקבלים את דעתנו, הסופר "חסן עלי" שאללה ירחם עליו, כתב בכתב העת "אור האסלאם" : "היה לי חבר מהברהמנים (אל-בראהמיה) שאמר לי פעם: "אני חושב שהשליח של האיסלאם הוא האיש הגדול ביותר בעולם". שאלתי אותו : למה?

הוא השיב: בגלל שהוא בעל סגולות שלא ראיתי אותן באף אחד מבני האדם. למרות שהוא היה מלך על כמה מדינות בעולם אלא שהיה אדם צנוע . הנביא מוחמד (המשיך החבר בדבריו) ראה שזה אין זה הוא אשר משתלט על כל המלכות הזו, אלא שאללה ישתבח שמו ויתעלה הוא אשר בידיו כל דבר. הנביא מוחמד לא אהב את חיי העושר, ולמרות שגמלים באים אל בירתו נושאים את אוצרות שאר המדינות של האיסלאם אלא שהיה ביתו כמו בתי העניים, ימים רבים עברו עליו ועל בני משפחתו מבלי יהיה להם מה לבשל, אפילו היו ימים ארוכים עוברים עליו מבלי לאכול שום דבר. מוחמד היה מנהיג גדול שהוביל צבא המורכב ממספר קטן של חיילים חסרי ציוד מול צבאות המורכבות אלפי

חיילים מצוידים בנשק ובסופו של דבר היה צבאו של מוחמד הוא המנצח. זו היא דעתו של האדם הבלתי מוסלמי הזה על הנביא מוחמד עליו ברכה ושלו. הוא המשיך ואמר: "מוחמד העדיף שלום, וחתם על תנאי הפוגה (שביתת נשק) בלב רגוע למרות שהיה לו צבא חזק, שהיה יכול באותו זמן לנצח מבלי שיחתום על הסכם שלום או הפוגה. מוחמד היה אדם רחום, סובלני וחנון. התרחק משפיכת דמים, והתעניין בכל הדברים של חצי האי ערב ובאותו זמן התעניין בדברי ביתו, נשותיו וילדיו, ובדברי העניים משוכני העיר "אל-מדינה".

עומר בן אל-ח'טאב סיפר כי ביקר בביתו של הנביא מוחמד עליו ברכה ושלו, הוא ראה את הנביא שוכב על מחצלת של זרודת, שהשאירה רמזים על גופו, והאוכל שהיה בבית היה סתם וכשני רוטלים של שעורה. זה היה הרכוש של הנביא מוחמד. וזהו הוא הביא את עומר בן אל-ח'טאב לבכות!!

הנביא עליו השלום שאל אותו: למה אתה בוכה, עומר?

הוא הגיב: "אני רואה מלכי הרומאים והפרסים נהנים מכל התענוגים של החיים, והנה אתה שוכב על מחצלת ואין בבית שלך אוכל אלא הכמות הזו של שעורה!"

הצטייר חיוך חביב על פניו של הנביא עליו ברכה ושלו, ואמר: "הוי עומר, הם נהנו מחלק שלהם מתענוגות בעולם הזה, ואנו נזכה בתענוגות שלנו בעולם הבא. האם זה מרצה אותך?"

זה הוא מוחמד ...

כשהתכוון הנביא עליו ברכה ושלו להיכנס לעיר מכה היה לו צבא כל כך כביר. "אבו סופייאן" המנהיג של קוריישי, אז היה כופר- הוא פני לאל-עבאס דודו של הנביא לו: בן אחיך נהפך למלך גדול.

אל-עבאס השיב: זה לא נכון, **הוא כבר איש בעל שליחות ונבואה.**

עודאיי אלטאאי, בנו של חאתם אלטאאי, האדם הידוע בנדיבות, עודאיי היה המנהיג של שבט טייאי, הוא היה נוצרי, לפעם הוא נכח בישיבה עם הנביא עליו השלום, וראה את גדולי המוסלמים מכבדים אותו מאוד. הוא התבלבל ושאל את עצמו האם זה הוא מלך כמו המלכים או שליח מטעם אללה?

באותה ישיבה באה אישה ענייה לנביא עליו השלום כדי לבקש ממנו סיוע, הנביא יצא אליה רחוק מכל האנשים והעניק לה מה שרצתה. עודאיי ראה את זה, ידע שהאיסלם הוא הדת האמיתית וידע שזה הוא המסר של אללה וזרק את הצלב שלו והתאסלם.

בספר הזה אנחנו מסקרים בדבריהם של מזרחנים על מוחמד עליו השלום, לשת יסבות הן:

הסבה הראשונה: כדי להבהיר למוסלמים את זה אשר נאמר על הנביא מוחמד מפי הבלתי מוסלמים כדי להבין מי הוא מוחמד וכדי ללכת בדרכו.

הסבה השנייה: להבהיר לבלתי מוסלמים את דבריהם של המזרחנים האלה על מוחמד כדי להכיר אותו ולהכיר את הדת שלו.

מי הוא מוחמד?

יחוסו

הוא אבו אל -קאסם מוחמד בן עבדאללה בן עבד אל -מוטלב מצאצאו של עדן בנו של הנביא ישמעאל בן אברהם עליהם השלום. אמא שלו היא אמינה בת ווהב ממשפחתו של עדן הנזכר למעלה.

הנביא מוחמד עליו ברכה ושלום אומר: "אללה בחר בכננה מזרעו של ישמעאל, ובחר בשבט קורייש מכננה, ובחר במשפחת האשם משבט קורייש, ובחר בי ממשפחת האשם".

(צחיח מוסלם)

לפי "החדית" האמרה הזאת הנביא מוחמד מהמשפחה הכי טובה בעולם, אפילו אויביו הכירו בכך.

אבו סופייאן שהיה אחד הכופרים שהשתמשו בכוח שלהם להילחם באיסלאם, ולפגוע בנביא מוחמד ובאלה אשר תמכו בו, הוא הכיר בכך כי מוחמד הוא מצאצאה של משפחה אצילה, וכי הוא אדם שפוי דעת, נאמן וצודק.

עבדאללה בן עבאס ירצהו אללה סיפר:

"הנביא מוחמד עליו ברכה ושלום כתב אל " הרקולס " המלך של הרומאים לקרוא לו להיכנס לאיסלאם". הנביא שלח לו את האגרת עם "דחייה אלכלבי" שנסע למסור אותה למנהיג "בצרה" כדי להגיש את האגרת לרקולס. כאשר קרא הרקולס את המכתב אמר: אם יש בארץ שלנו אחד מבני עמו של הנביא הזה הביאו אותם לי לשאול אותם על הסיפור שלו!

בעת ההיא היה אבו סופיאן וקבוצה של סוחרים ממכה שם, הם הוזמנו כדי לפגוש את המלך " הרקולס ". הרקולס בחר באבו סופייאן כדי לשאול אותו על מוחמד כי ידע שהוא מצאצאו.

הוא שאל : האם מוחמד שייר למשפחה אצילה ?

כן, הוא בן למשפחה אצילה, הגיב אבו סופיאן.

המלך שאל: האם יש מי שטען כי הוא נביא לפני כן ?

אבו סופיאן, אמר: לא .

המלך שאל: האם היה אחד אבותיו הקדמונים מלך ?

אבו סופיאן, הגיב: לא

אז שאל המלך: מי הם תומכיו, האליטה או המסכנים ?

אבו סופיאן אמר: החלשים והמסכנים הם אשר תומכים בו ובדת שלו.

המלך שאל: האם מספר תומכיו הולך וגדל או הולך ופוחת?

אבו סופיאן אמר: הולך וגדל!

הרקולס שאל: האם אחד מתומכיו חזר בו מדת שלו?

אמר אבו סופיאן: לא !

הרקולס שאל: האם הוא מרמה אותכם ?

לא, הגיב אבו סופיאן.

האם נלחתם בו? שאל הרקולוס

כן, אמר אבו סופיאן.

מי ניצח במלחמה ביניכם ? שאל הרקולוס

אבו סופיאן ענה: המלחמה נמשכת בינינו, ואנחנו שווים, לפעמים הוא

מנצח, ולפעמים אנו מנצחים.

אז שאל המלך: מה הוא מצווה עליכם ?

אבו סופיאן אמר: הוא קורא לנו להאמין באללה ללא שיתוף, לעזוב את הדת של אבותינו, להתפלל, לדבר אמת, לכבוש את היצר שלנו, ולקרבה.

הנה אמר הרקלוס: אם מה שאמרת על הנביא הזה נכון, הנביא הזה ימלוך את הארץ שלנו ... אני ידעתי שזהו הזמן של התגלותו, אולם לא חשבתי שייצא מחצי האי הערבי.

הרקלוס הוסיף: "אני מכבד את האיש הזה ורוצה לראות אותו", וארחץ את רגליו אם הייתי אצלו, הוא הורה להביא את המכתב שנשלח לו מהנביא מוחמד עליו ברכה ושלו, הוא קרא:

" בשם אללה הרחמן והרחום

מוחמד בן עבדאללה ושליחו אל הרקלוס גדול הרומנים

שלום על אשר הלך בדרך של אורח מישרין ...

אני קורא לך להתאסלם כדי שתחיה בשלום, ותקבל מאללה שני תגמולים, ואם לא תיענה תהיה אשם, ותהיה אחראי על אשמת האריסיים (הרומאים). " אמרו, הוי בעלי הספר, בואו ונאמר דבר בינינו אשר עליו נשתווה: רק את אללה נעבוד, ולא נצרף לו כל שותף, ולא נקח אנשים מקרבנו כאדונים לנו זולות אללה. אם יפנו עורף, אמרו, אתם עדים כי מתמסרים אנו" (סורת בית עמרם : 64)."

אבו סופיאן סיפר כי אחרי שסיים הרקלוס מקריאת המכתב של הנביא מוחמד עליו ברכה ושלו, יצאנו את הארמון שלו, אני אמרתי לעצמי כי המלך הזה חושש מן הנביא החדש (מוחמד עליו ברכה ושלו). ונוצרה בתוכי אימונה כי מוחמד הוא אמיתי ודתו היא הדת האמיתית עד התאסלמתי.

(צחיח אלבוחר'רי)

הולדת הנביא וגידולו

הנביא מוחמד עליו ברכה ושלוו נולד בשנת 571 בשבט קרייש שזכה בכבוד כל השבטים הערביים אז, כי חי בעיר הקדושה "מכה" שהיוותה מרכז דתי חשוב בחצי אי הערב, ובה נמצאת (הכעבה) הקדושה שנבנתה על ידי הנביא אברהם ובנו ישמעאל עליהם ברכה ושלוו. והאנשים נהגו לעלות לרגל אל (הכעבה) מכל רחבי חצי אי הערב.

אביו של הנביא מוחמד, נפטר לפני לידתו, ואמו נפטרה כשהיה בן שש. הוא גדל בבית של סבו עבד אל-מוטליב ולאחר מותו של הסב בהיותו בן שמונה, עבר מוחמד לבית דודו, אבו טאלב.

שבט קרייש שבו גדל הנביא, וגם השבטים הערביים רובם ככולם עבדו אלילים ופסלים שעשו אותם מאבנים, זהב, ותמרים. הם הניחו את האלילים האלה מסביב לכעבה ובתוכה, והאמינו כי הטוב והרע בידם.

חיוו של הנביא עליו ברכה ושלוו נמלאו כנות ונאמנות, הוא הצטיין בין בני עמו בהתנהגות טובה. הוא היה כן, נאמן, וצנוע. לא בגד ולא שיקר. בני עמו כינו אותו (הכן והנאמן) כי התנהגו להפקיד בידיו את כספם לשמור בזמן נסיעתם לארץ סוריה או תימן, כי נודע ביניהם בנאמנות, אפילו לאחר התגלות האיסלאם, ועל אף שהתנגדו לו, ולדת החדשה אלא שהמשיכו להקפיד בידיו את כספם עד עלה לית'רב.

הנביא מוחמד עליו ברכה ושלוו, נודע גם כן בין בני עמו, בכנות כי היה מדבר בצדק, כל הקרובים והרחוקים כיבדו אותו, הוא היה בעל לשון צחה, אהב את הטוב לכל האנשים, היה יפה בבריאה ובאופי. לכן אמר אללה ישתבח שמו ויתעלה בקוראן הקדוש: " ניחנת בסגלות נשגבות" (סורת הקלמ: 4)

המזרחן האנגלי טומס קארליל " Th.Carlyle " כתב על הנביא מוחמד בספרו "הגבורים", הוא כתב : "מימי ניעוריו נודע כבחור נבון ובעל מחשבות, חבריו ובני עמו כינו אותו "הַן והנאמן" (الصادق الأمين אל-צאדק אלאמין) כי ידעו את כנותו בדבריו ובמעשיו. הם הכירו אותו חכם, הקפיד לדבר את הטוב בלבד, היה בכל ימי חייו בעל מרץ, נדיב, בר לבב, רחום, חנון, ירא שמים, ונכבד.

לפני שליחותו כנביא , נהג מוחמד עליו השלום והברכה להתבודד במערה שבמדבר הקרוב מעיר מכה, כדי להתפלל לאלוה - שלפי דעתו היה בורא השמיים והארץ וכל הבריות, מוחמד לא הכיר את אללה לפני השליחות אלא שהבין כי יש בורא לעולם, וכי יש אלוה שעליו לעבוד אותו .

הוא נהג לבקר במערה "חיראא" (غار حراء) מתבודד, ומתפלל לימים ארוכים, וקורא לאלוה שני העולמים להניח אותו לאמת, ולאורח מישרין.

מוחמד עליו ברכה ושלום לעולם לא שתה יין ...

לעולם לא עבד את האלילים

לעולם לא השתחוה לפסל או אליל

לעולם לא הקריב לאלילים

לעולם לא נשבע באחד האלילים שעבדו בני עמו

בתקופה הזו, עבד מוחמד רועה צאן, הוא אמר: " כל הנביאים שנשלחו מטעם אללה רעו את הצאן" חבריו שאלו, וגם אתה? הוא הגיב: " כן הייתי רועה צאן לאנשים בעיר מכה בתמורה לכמה קרטים" (צחיח אלבווח'ארי).

. טומאס קארליל, סופר ופילוסוף אנגלי (1795 - 1881) . המקור : " אמרו על האיסלאם " ספרו של עימאד אד-דין ח'ליל עמ' 124 .

בהיותו בן ארבעים, הורדה עליו ההתגלות במערת "חיראא" , שם ירד המלאך גבריאל עם הפסוקים הראשונים של הקוראן, והבימן הראשון של דת האיסלאם.

הגברת עאאישה (ירציה אללה), אישתו של הנביא סיפרה: "ההתגלויות הראשונות בחייו של שליח אללה עליו ברכה ושלוש, באו דרך ההתגלות הטובות בחלום, בכל פעם ראה דבר בחלום זה היה מתגשם ומתאמת לאחר כך. הוא העדיף להתבודד מכל האנשים, ולהתמסר כולו לתפילה במערת (חיראא), הוא שהה שם ימים ולילות רבים עד שהורדה עליו ההתגלות מן השמים. אז ירד אליו המלאך, והורה לו: " קרא"

הגיב מוחמד: אני לא קורא (כי לא למד קרוא וכתוב)

המלאך אמר לפעם השנייה: " קרא"

מוחמד הגיב עם אותה תגובה: אני לא קורא

המלאך אמר לפעם השלישית: " קרא"

מוחמד הגיב עם אותה תגובה: אני לא קורא

אז, הוא חיבק אותו ואמר: " קרא בשם ריבונך אשר ברא * ברא את האדם מטיפת דם מעובה * קרא וריבונך הוא הנדיב ביותר " (סורת טיפת הדם המעובה: 1 - 3).

לאחר מכן, חזר הנביא לבית של אישתו ח'דיגה בת ח'ווילד (ירציה אללה) בהיותו רועד, הוא סיפר לה על מה התרחש במערה, ואמר לה בין היתר כי הוא חשש שרוח רעה אחזה בו!

היא הרגיעה אותו, ואמרה: אני נשבעת באללה שהוא לעולם לא יאכזב אותך. כי אתה שומר על הקרבה, עוזר לנזקקים, מסייע לעניים, ומכניס אורחים. היא ליוותה אותו לבן דודה " וורקה בן נופל" שהיה אחד שפויי

הדעת בעיר מכה, ואחד הנוצרים היודעים קרוא וכתוב, והתמחה בלשון העברית ובספרי הקודש של היהודים והנוצרים.

הנביא מוחמד עליו ברכה ושלוה סיפר לוורקה בן נופל על האירוע במערת "חיראא" ...

וורקה בן נופל הגיב לו: " זה הוא החוק שהורד על הנביא משה שלי השלוה, הלוואי שאהיה חלק מזה, הלוואי שאחיה עד יוציאוך בני עמך מעיר זה !!

הנביא שאל: האם יוצאו אותי ?

וורקה בן נופל הגיב: כן, כל הנביאים שהורדה עליהם ההתגלות כמוך, אלא שבני עמו התייחסו אליו בעוינות, ואם אחיה בתקופה הזו אני אתמוך בך, ואנחיל ניצחון לך. אלא שוורקה נפטר בתקופה של ההתגלות לפני הקריאה לאיסלאם בפומבי.

(צחיח אלבווח'ארי ומוסלם)

הפסוקים " קרא בשם ריבונך אשר ברא * ברא את האדם מטיפת דם מעובה * קרא וריבונך הוא הנדיב ביותר " (סורת טיפת הדם המעובה: 1 - 3). היו הם ההתחלה של הנבואה של השליח מוחמד עליו ברכה ושלוה. ולאחר מכן הורדו עליו הפסוקים " הוי המכוסה * קום והזהיר * ואלוהיך העריצהו * ובגדיך טהרם * והתועבה סור ממנה " (סורת המכוסה : 1-5).

הפסוקים האלה היוו את המסר כדי לקרוא בפמבי לשליחות שלו, הוא התחיל עם בני עמו משבט קורייש שהתנגדו לשליחות שלו, וסירבו להיענות למלים של אללה ישתבח שמו ויתעלה.

הם לא האמינו בשליחות ובדת שלו, כי הביא איתו מסר "מוזר" ושונה מחוקים של חייהם הדתיים, ופוליטיים, הכלכליים, והחברתיים.

הדת החדשה לא קראה אך ורק לעבוד את אללה, אלא גם אסרה עליהם את "התענוגות" של החיים שלהם, כי האיסלאם אסר את (שתיית יין – הזנות – הריבית – וההמורים). מנגד, קראה הדת החדשה לצדק, ולשוויון בין כל האנשים, האיסלאם אימץ את העיקרון כי " אין הבדל בין האנשים על פי הצבע, המין, או גזע", כל בני האדם בדרגה אחת, אם כולם מאמינים באללה, ויראים אותו".

הכללים של הדת החדשה, לא מצאו חן בעיני מנהיגי קוריישי, הם סירבו את הדת משווה ביניהם לבין העבדים שלהם, הם סירבו לדת שתאסור עליהם את שתיית היין, הזנות, ההימורים, והריבית.

עם התגלות האיסלאם, ההתנגדות למוחמד ולדת שלו, הפכה בתוך ימים ספורים להתנגדות כוחנית, הם פתחו במסע של עינויים נגד התומכים במוחמד. הם עינו אותו, קיללו אותו, האשימו אותו בשקר, שגעון, ובשיכוף.

עבדאללה בן מסעוד (ירצהו אללה) סיפר: " הנביא עליו ברכה ושלום נהג להתפלל בחצר אל-כעבה, בתוך כך, בהיותו משתחוה בא אחד הכופרים משבט קוריישי זרק מעים של בהימה על גבו של הנביא עליו השלום, אלא שמוחמד לא עזב את תפילתו, ולא קם עד שבאה בתו פאטמה ירציה אללה והסירה אותו מעל גבו"

(צחיח אלבווח'ארי)

גם כן, מוניב אל-אזדי סיפר: " ראיתי את השליח עליו ברכה ושלום בימי הג'היליה כשאמר לבני עמו: " הוי אנשים: תגידו שאין אלוה מבלעדי אללה כדי שתצליחו". אז כמה אנשים מהם ירקו על הפנים שלו

ואחרים זרקו אותו בעפר , וקיללו אותו , לאחר זמן קצר הביאו בתו
הקטנה עם קערה של מים, כדי לשטוף בהם את פניו, אז אמר לה: " אל תדאגי על אבא שלך, בת שלי".

(הקבץ הגדול של טבראני)

ערוה בן אל- זובייר סיפר גם הוא: " אני שאלתי את עבדאללה בן עמרו
בן אל-עאץ שייספר לי על הקשיים שבפניהם עמד הנביא עליו ברכה
ושלום, הוא סיפר כי "עוקבה בן אבי מעיט" ראה את השליח מוחמד
מתפלל בחצר של אל-כעבה, הוא הכפיל את הבגד שלו, וחנק בו את
הנביא, עד שהגיע אבו בכר אל-צדיק והציל אותו מבין ידי " עוקבה",
ופנה לכופרים באומרו: "האם תהרגו אדם כי אמר ריבוני הוא אללה"

(צחיח אלבווח'ארי)

כל האירועים האלה, לא מנעו את מוחמד מלהמשיך בדרך שלו, הוא
נהג לציג את דבר הדת החדשה על השבטים מבקרים בעיר מכה למען
העלייה לרגל, כמה מבי העם של ית'רב (לאחר מכן נקרא לה בשם אל-
מדינה אלמנוורה) האמינו לו, וכרתו עימו ברית לתמוך בו, ולעזור
למאמינים החדשים. הנביא שלח להם את מוסעב בן עומייר כדי ללמד
אותם את האיסלאם.

לאחר כל הסבל של השנים הראשונים של האיסלאם, אללה ישתבח
שמו ויתעלה הורה לנביא מוחמד עליו ברכה ושלום לעלות לעיר "ית'רב"
ולבסס שם את הבירה הראשונה של האיסלאם.

לאחר השנה הראשונה בית'רבי, החלו הבעיות מצד הכופרים מבני
קורייש, הם פתחו בעימותים עם הנביא והמוסלמים לאחר שראו
התפשטות הדת החדשה בית'רבי, ובערים נוספים.

הם נלחמו במולסמים, והתחוללה מלחמת "בדר" המערכה הראשונה באסלאם בין צבא של הנביא מוחמד המורכב מ-314 לוחמים, לבין צבא הכופרים המורכב מ-1000 חיילים. למרות זאת צבא הנביא מוחמד הנחיל תבוסה קשה בכופרים; אחר כך נמשכו המלחמות בין המוסלמים לבין הכופרים.

אחרי כשמונה שנים, הנביא מוחמד עליו ברכה ושלוש צייד צבא מ-10,000 חיילים כדי לחזור לעיר מולדתו מכה, הוא הצליח עם הצבא הזה ופתח את מכה מבלי לשפוך דמים, ומבלי להילחם בהם, אפילו הוא – הנביא מוחמד עליו ברכה ושלוש – העניק להם חנינה, על אף שפגעו בו ובמוסלמים למשך שנים רבות. נקרא לשנה הזו בשם שנת הפתיחה. אללה ישתבח שמו אומר בקוראן הקדוש: כאשר יבוא הניצחון מעם אללה וההכרעה (1) וכאשר תראה אנשים מצטרפים בגדודים לדת אללה (2) אז שבח והלל את ריבונך ובקש מחלה רוצה הוא בתשובת עבדיו (3) "

(סורת הניצחון)

כאשר פתח הנביא את מכה, אמר לכופרים מה אתם רואים שאני אעשה איתכם? השיבו לו: (אח נכבד בן אח נכבד) הנביא אמר: לכו אתם משחררים.

סגולות הנביא האלו, היו הסיבות הראשונות שבגללם נכנסו רבבות לאיסלאם.

אחר כך חזר הנביא מוחמד עליו ברכה ושלוש לאל-מדינה, כשעבר זמן מה הוא עלה לרגל למכה יחד עם 114.000 מהמאמינים והמוסלמים וזו היתה העליה לרגל האחרונה לנביא מוחמד עליו השלוש אז הלך לעולמו לאחר מכן.

הנביא מוחמד עליו ברכה ושלוו נפטר באל – מדינה ביום 12 מחודש "רביע אלאחר" בשנת 11 מההגירה ונקבר שם. כל המוסלמים הרגישו כאב גדול בשל מותו של הנביא. עומר בן אלח'טאב אמר: אם אחד מכם יאמר שהנביא מת, אני אהרוג אותו, כאשר שמע אותו אבו בכר (ירצהו אללה) הוא קרא את הפסוק הזה: "מוחמד אינו אלא שליח אללה אשר היו כבר שליחים לפניו האם תחזרו בכם אם ימות או ייהרג כל החוזר בו לא יכול להזיק לאללה כמלוא נימה ואללה יגמול למכירי הטובים" (סורת בית עמרם : 144).

הנביא עליו ברכה ושלוו מת בגיל 63. הוא נשאר במכה 40 שנים לפני השליחות, ואחרי הנבואה נשאר שם כ- 13 שנים כדי להפיץ את האסלאם, ואחר מכן הוא עלה לאל-מדינה ונשאר שם 10 שנים.

הפרופסור "ג. לופון" Dr.G.Lobon כתב בספרו "תרבות הערבים": אם אנו מבחינים את דרך השפעת האיש, נמצא שמוחמד היה האיש הגדול בהיסטוריה. רבים הם המזרחנים המדענים במערב שהכירו אותו היטב, על שאף מספר מהמערביים הכחישו את השליחות שלו.

תיאורו של הנביא מוחמד עליו ברכה ושלום

הנביא מוחמד עליו ברכה ושלום היה בעל קומה בינונית ומבנה גוף מוצק ורחב גרם, בעל פנים יפות וסגולות נאות, לא היה גבוה יותר ולא היה קצר יותר. היה לבן הפנים, לא לבן ביותר ולא שחור ביותר. שערו לא מסולסל ולא רך, פניו היו לבנים כמו כסף והיה לו זקן עבות.

גאבר בן סמרה (ירצהו אללה) נשאל על הנביא על ברכה ושלום: האם פניו היו כמו חרב? הוא השיב: פניו היו מעוגלים כמו הירח והשמש. הנביא לא היה שמן או רזה, בעל קומה בינונית לא גבה ולא קצר. ידיו ורגליו היו מגושמים".

אנס בן מאלק (ירצהו אללה) אמר: כפו של הנביא עליו ברכה ושלום היו חלקים ורכים כמו משי, ריחו היה יותר טוב מבושם.

(צחיח אל בוח'רי וצחיח מוסלם)

תכונות וסגולות הנביא

(עליו ברכה ושלוֹם)

(1) החוכמה וישוב הדעת : הנביא מוחמד עליו ברכה ושלוֹם חכם ביותר, ונודע בין בני עמו בישוב הדעת ... השופט עייאד' (القاضي عياض) אומר: הנביא מוחמד עליו ברכה ושלוֹם היה בעל תכונות טובות וסגולות נאות. אנו יכולים לראות את החוכמה בכל דבריו של הנביא מוחמד כי היה בעל נסיון. אללה הוא אשר לימד אותו והראה את מה שהורד בתנ"ך ובאוונגליון .

(2) הסבלנות: הנביא מוחמד עליו ברכה ושלוֹם הראה סבלנות נהדרת בכל ימי חייו. הוא סבל הרבה מהכופרים כשהחיל להפיץ את המסר של אללה. בני עמו עינו אותו, קיללו אותו, הענישו אותו כי דיבר על דת חדשה, אולם הוא עמד בפני כל האתגרים האלה וסבל את הענוי וההתעללות, הוא ביקש גמול מאצל אללה, כי הבין שזה כולו למען אללה ולמען את השליחות שלו. עבד אללה בן מסעוד סיפר: " לפעם הסתכלתי על הנביא עליו ברכה ושלוֹם, הוא נראה כמו אחד הנביאים שבני עמו היכו אותו עד שפצעו אותו בפניו, והוא מתפלל לאללה: " ריבוני סלח לבני עמי, כי הם הם לא מבינים".

(צחיח אל בוח'רי וצחיח מוסלם)

(3) הנאמנות (אל- אח'לאץ): הנביא עליו ברכה ושלוֹם היה נאמן, מסור בכל נושאי חייו. אללה ישתבח שמו אומר בקוראן הקדוש: " אמרו , את תפילתי וקורבני וחיי ומותי הם לאללהריבון העולמים * אין לו שותף, ועל כך ציווני, ואני ראשון המתמסרים". (סורת המקנה : 162).

(4) הנימוסים: הגברת עאישה אשתו של הנביא (ירציה אללה) נשאלת על סגלות הנביא, היא השיבה שהוא היה עושה כל דבר לפי עקרונות הקוראן. " נימוסיו היו הקוראן" אמרה.

הנביא לא עשה מעשה מכוער בחיים שלו. הנביא עליו ברכה שלום אמר "אללה שלח אותי להפיץ את התכונות והפעולות הטובות".

אללה ישתבח שמו אומר בקוראן הקדוש: " ניחנת בסגולות נשגבות" (סורת הקלמוס: 4)

אנס בן מאלק אמר גם הוא כי הנביא לעולם לא קלל שום אחד, לעולם לא נהג ברעה עם האחרים."

(צחיח אל בוח'רי)

סהל בן סעד (ירצהו אללה) אמר כי הנביא מוחמד עליו ברכה ושלוֹם ביקש מים כדי לשתות, וכששתה הנביא, הוא רצה לתת לאנשים היושבים לצידו, הוא לא נתן להם את המים עד שביקש רשות מהנער שהביא לו את המים.

(צחיח אל בוח'רי וצחיח מוסלם)

(5) אהבת פיוס: סהל בן סעד (ירצהו אללה) סיפר הנביא מוחמד עליו ברכה ושלוֹם נהג לתווך בין האנשים והשבטיים הנלחמים כדי לפייס ביניהם. הוא סיפר כי הנביא היה קורא לחברים לעשות את זה .

(צחיח אל בוח'רי)

(6) מצוות עשה ולא תעשה: הנביא מוחמד עליו ברכה ושלוש נהג להתקרב מכל עבודה טובה, ולהתרחק מכל עבודה רעה. הוא נהג לצוות על חבריו ועל כל המוסלמים לעשות את זה, ולקרוא לאחרים לעשותו. עבדאללה בן עבאס (ירצהו אללה) אמר כי הנביא ראה איש בידו טבעת מזהב. הנביא הסיר אותה והניח אותה לצד, ואמר טבעת הזהב היא כמו גחלת של אש בידי הגברים. אחרי עזיבת הנביא הנביא הנוכחים לקחו את הטבעת ונתנו אותו לאיש כדי למכור אותו וינצל את מחירו!

האיש ענה להם: לא, איך אקח אותו לאחר שהנביא זרק אותו, זה לעולם לא יהיה.

(צחיח מוסלם)

(7) אהבת טוהרה: הנביא מוחמד עליו ברכה ושלוש אהב את הטוהרה וקרא למאמינים ולמוסלמים להיות טהורים כל הזמן. אל - מוהאג'ר בן קונפוז (ירצהו אללה) אמר שהוא עבר על הנביא מוחמד עליו ברכה ושלוש בהיותו משתתף, הוא בירך אותו לשלוש, אבל הנביא לא הגיב לו עד שהתרחץ לתפילה. לאחר מכן הוא אמר לו: לא הגבתי לך כי לא אהבתי לבטא את שמו של אללה בהיותי לא טהור.

(סונן אבי דווד)

(8) רבוי התפילה: הגברת עאאישה אישתו של הנביא (ירציה אללה) אמרה שהנביא עליו ברכה ושלוש היה מתפלל כל הלילה, היא סיפרה כי שאלה אותו לפעם: למה אתה תפלל הרבה כל על אף שאללה מחל את כל חטאיך?

הנביא עליו ברכה ושלוש השיב לה: אם שה כך, האם לא אהיה עבד
מכיר טובה לריבוני?.

(צחיח אל בוח'רי וצחיח מוסלם)

(9) העדינות ורחמים: הנביא מוחמד נהג בכל ימי חייו לרחם על האחרים,
אבי הורירה (ירצהו אללה) סיפר כי אל-טופייל בן עמרו א-דוסי וחבריו
באו אל הנביא ואמרו לוכי שבט דאווס סירבו להתאסלם, וביקשו ממנו
שיתפלל לאללה שיכחידם, הנה אמר כמה מחברי הנביא: הוי אללה,
ההכחיד אותם, אלא שהנביא מוחמד עליו ברכה ושלוש פנה לאללה
באומרו: " אני מתפלל לך ריבוני שתניח את דאווס "

(צחיח אל בוח'רי וצחיח מוסלם)

(10) המראה הטוב: אלבראא בן עאזב (ירצהו אללה) אמר: הנביא עליו
ברכה ושלוש היה רחב גרם, שערו ארוך והיה היפה ביותר כאשר
התלבש לבוש אדום.

(צחיח אל בוח'רי וצחיח מוסלם)

(11) התנזרות: עבדאללה בן מסעוד (ירצהו אללה) אמר: הנביא עליו ברכה
ושלוש נהג לישון על מחצלת של קש עד שפגעה בגב שלו. אנחנו אמרנו
לו: הוי נביא אללה אנו רוצים להכין לך מיטה טובה?

הוא ענה להם: " לא, אני לא רוצה כלום החיים האלה, אין אני אלא כמו
נוסע היושב בצל של עץ, ולאחר מכן יעזוב וילך "

(12) העדפת הזולת על עצמו: סהל בן סעד (ירצהו אללה) סיפר כי אישה נתנה לנביא (עליו השלום) גלימה למתנה, הוא קיבל אותה כי היה נזקק לה, כש לבש אותה ויצא לחבריו אחד מהם ביקש ממנו לקחת את הגלימה, הנביא נתן לו אותה בעין יפה. חברי הנביא נזפו באיש כי עשה את זה, אולם הוא אמר להם: רציתי לקחת את הגלימה של הנביא כדי שתהיה כתכריך לי כשאמות.

(צחיח אל בוח'רי)

(13) כוח האמונה וההיסמכות על אללה: אבו בכר א- צדיק (ירצהו אללה) אמר: כאשר היינו שנינו במערה, ראיתי את רגלם הכופרים ואמרתי לנביא: "נביא אללה אם אחד מהם הסתכל מתחת לרגלו יוכל לראות אותנו, הנביא השיב: אבו בכר מה אתה חושב בשניים אללה הוא השלישי שלהם?"

(צחיח אל בוח'רי וצחיח מוסלם)

(14) החמלה והאהדה: אבי קותאדה (ירצהו אללה) אמר שהנביא בפעם התפלל כאשר היה נושא את בתו של אבי אל-עאץ על צוואר.

(צחיח אל בוח'רי וצחיח מוסלם)

(15) ההקלה (אל-תיסייר) : אנס בן מאלק (ירצהו אללה) אמר שהנביא עליו התפילה והשלום אמר: " כשאני שומע בתפילה את הבכי של התינוקות עם האימהות המתפללות במסגד, הייתי מקצר את התפילה מפני שאני יודע את הכאב שבו תהיה אמו.

(צחיח אל בוח'רי וצחיח מוסלם)

(16) יראת שמים וחסידות: אבי הורירה (ירצהו אללה) אמר שהנביא עליו התפילה והשלום אמר: "לפעמים אני מוצא תמרים בבית שלי, וכאני מתכוון לאכול אותם, אדאג שאולי יהיו מתמר של הצדקה אז אניח אותם".

(צחיח אל בוח'רי וצחיח מוסלם)

(17) נדיבות ורוחב רוח: אנס בן מאלק (ירצהו אללה) אמר: "הנביא עליו ברכה ושלום היה נותן בעין יפה לכל השואלים, אפילו לפעם הוא העניק לאיש שהתאסלם עדר של צאן שהיה בין שני הרים, לאחר מכן האישי חזר לבני עמו וקרא להם להתאסלם.

עבדוללה בן עבאס אמר: " הנביא עליו ברכה ושלום היה הנדיב ביותר, והיה יותר נדיב במויחד בחודש רמדאן "

(צחיח אל בוח'רי)

(18) אהבת שתף הפעולה: הגברת עאאישה אשתו של הנביא (ירציה אללה) נשאלה על דברו של הנביא מוחמד עליו ברכה ושלום, היא אמרה שהוא נהג לעזור למשפחתו ולנשותיו עד שיבוא מועד התפילה, היה מתפלל".

(צחיח אל-בוח'ארי)

אל - בראא בן עאזב (ירצהו אללה) אמר: ראיתי את הנביא בזמן קרב אל-ח'נדק (המחנות) הוא היה נושא את העפר עד שכסה את שעריו כדי לעזור ללוחמים המוסלמים.

(צחיח אל-בוח'ארי וצחיח מוסלם)

(19) הכנות: הגברת עאיישה (ירציה אללה) אמרה שהנביא עליו ברכה ושלוש שנא את השקר , והיה מאיץ בחבריו לדבר אמת, ואם אחד מחבריו היה משקר הנביא היה קורא לו לחזור בתשובה משקר זה.

(סונן אלטרמזי)

כל אויביו של הנביא הכירו בכנות שלו, הנה אבו גהל (אחד גדולי הכופרים) אמר לו: אני לא אומר שאתה שקרן אלא שאני מכחיש את השליחות שלך .

(20) השמירה על מצוות אללה: הנביא מוחמד עליו ברכה ושלוש שמר בכל ימי חייו על הוראותיו של אללה ולא הלך בדרך הבלתי מקובלת על אללה (כמו שתיית יין, זנות וכו'). הגברת עאאיישה (ירציה אללה סיפרה כי הנביא עליו ברכה ושלוש היה תמיד בוחר בדבר הקל ביותר על האנשים מבין שאר הדברים האחרים כדי להקל על המוסלמים, בתנאי שיהיה זה בהתאם להוראות של אללה. הוא אפילו לא נקם בשום אדם בגלל עצמו, אלא רק כשיפר האדם הזה את מצוות אללה.

(צחיח אל-בו'ארי וצחיח מוסלם)

(21) הפנים המאירים : עבדאללה בן אלחרת' אמר: "לא ראיתי אף אחד שהיה מחייך כל הזמן כמו הנביא מוחמד עליו ברכה ושלוש".

(צחיח אל תרמזי)

(22) הנאמנות: נאמנותו של הנביא מוחמד היתה נדירה בעידן שלו . ועל אף שבני עמו התייחסו אליו כאויב לאחר השליחות של האיסלאם אלא

שהם המשיכו להפקיד אותו על הפקדונות שלהם. ולאחר שעינו אותו ואת חבריו מהמוסלמים החדשים הוא שמר על הפקדונות שלהם, ואפילו ביום העלייה לאלמדינה הוא שקד להחזיר את הפקדונות לבעליהן.

(תודלות חייו של הנביא לבן השאם 11/3)

הנביא עליו השלום אמר לאבי גנדל: "אבא גנדל תהיה סבלן ולשם השמים, אללה יתן לך ולחסרי כוח רווחה, והקלה".

(מוסנד אלמאם אחמד)

(23) אומץ הלב: עלי בן אבי טאלב (ירצהו אללה) סיפר: " בקרב בדר היה הנביא מוחמד עליו ברכה ושלוו הכי גבור מבינינו, הוא היה הקרוב ביותר לאויב ואנו היינו נלחמים תחת חסותו כי היה לו אומץ לב מדהים.

(מוסנד האמאם אחמד)

אנס בן מאלק (ירצהו אללה) אמר: "הנביא עליו ברכה ושלוו היה האיש הכי אמיץ לב בעולם. אני נזכר שבילילה אפלה שמעו תושבי אלמדינה קול רם ומפחיד, הם מיהרו לכיוון הקול כדי לגלות מהותו, וכשהתקרבו למקום ראו את הנביא חוזר ומרגיע אותם באומר: אל תפחדו ... אל תפחדו ... זה היה הסוס של אבי טלחה היה ללו אוכף וחמק למדבר". זהו מוחמד היה הראשון שהקפיד לגלות הדבר, והיה הראשון שמרגיע את בני עמו לאחר שהחזיר את הסוס הנמלט מבעלו.

(צחיח אל-בוּח'ארי וצחיח מוסלם)

בקרב (אוחוד) הנביא עליו ברכה ושלוו לא היה רוצה להילחם בכופרים, אלא שלאחר התייעץ עם חבריו הוא נענה לעצה שלהם, לאחר מכן חבריו התחרטו על שהיה להם דעה נבדלת מדעתו של

הנביא ... הם חזרו אליו ואמרו לו: חזרנו בנו מדעה שלנו ונעשה מה שאתה רואה!

הוא לא נענה לבקשתם ועמד על דעתו שילך בדרך שבה בחרו.

(מוסנד האמאם אחמד)

(24) בושה: אבו סעיד אל- ח'ודרי (ירצהו אללה) אמר: " הנביא מוחמד עליו ברכה ושלום היה מתבייש יותר מהנערה הבתולה ביום החתונה שלה".

(צחיח אל-בו'ארי וצחיח מוסלם)

(25) הצניעות: הנביא עליו התפילה והשלום היה צנוע ביותר, במדה כזו שהנכנס למסגד לא היה מכיר מי הוא הנביא מבין חבריו . אנס בן מאלק (ירצהו אללה) סיפר כי לפעם הגיע לאלמדינה גבר שנכנס למסגד בהיות הנביא וחבריו יושבים. האיש שאל מי ממכם הוא מוחמד?

הם הגיבו: זה הוא.

(צחיח מוסלם)

וזה מוכיח כי הנביא לא בחר לעצמו מקום או מושב מיוחד, אלא שהיה יושב איתם כאילו הוא אחד מהם.

הנביא עליו ברכה ושלום התעניין גם כן לעזור לעניים וחסרי הכוח.

(26) הדאגה לאחרים: אבו מוסעב אלנצארי (ירצהו אללה) סיפר כי אחד האנשים התלונן לנביא עליו ברכה ושלום מהאימאם שלהם, כי הוא מאריך את זמן התפילה. הנביא כעס מהאימאם הזה וקרא לו לצמצם את זמן התפילה כי יש בין המתפללים זקנים וחסרי כוח.

(27) הסליחה והחנינה: אנס בן מאלק (ירצהו אללה) סיפר כי ליווה את הנביא עליו ברכה ושלוּם בדרך כשהופיע אחד האנשים שמשך את הנביא מגלימה שלו בכוח מכאיב, עד שפצע אותו, ואמר לו תן לי כסף מהצדקות שאצלך!?

הנביא עליו השלוּם צחק ונתן לו צדקה .

(צחיח אל-בוּח'ארי וצחיח מוסלם)

כאשר חזר הנביא עליו שלום לעיר מכה , וברשותה צבא חזק יותר, הוא שאל ת הכופרים מה אתם רואים שאני אעשה איתכם?

השיבו לו: (אח נכבד ובן אח נכבד)

אז אמר להם : לכו אתם משחררים.

והתקרית הזו היא הוכחה ברורה על הרחמים של הנביא עליו ברכה ושלוּם.

(28) הסבלנות: הנביא מוחמד עליו ברכה ושלוּם היה דוגמה מדהימה לסבלנות. לפני התגלות האסלאם הוא סבל את המעשים של בני עמו (עבודת האלילים – שתיית יין) , ולאחר התגלות האיסלאם הוא סבל כל סוגי העינוי, עלבון, והשפלה מצד בני עמו. הוא סבל הרבה כשנפטרה אשתו הגברת ח'דיגה (ירציה אללה) וגם כן כשנפטרו כל ילדיו בחיים (מלבד פאטמה ירציה אללה).

אנס בן מאלק סיפר כי נכנס עם הנביא עליו ברכה ושלוּם על בנו של הנביא אברהים בהיותו גוסס, אז נגרו עיני הנביא בדמגות, עבד אל-רחמן בן עוף (ירצהו אללה) אמר לו: הוי שליח אללה, אתה בוכה?! הנביא השיב: " הוי עבד בן עוף אלה הם רחמים ... אלה הם רחמים "

(צחיח אל-בוּח'ארי)

(29) הצדק והיושר: הנביא עליו ברכה ושלוש נהג בצדק, יושר ושוויון – לפי ההלכה של אללה - בכל דברי חייו. הגברת עאאיישה אם המאמינים (ירציה אללה) סיפרה כי שבט קורייש התעניינו באישה המח'זומית שגנבה (מח'זום הוא שם שבט כבד ואציל). וביקשו מאוסאמה בן זיד (ירצהו אללה) לדבר עם הנביא עליו ברכה ושלוש כדי שלא יעניש אותה, אלא שהנביא סרב ואמר: אם פאטמה בת מוחמד הנביא גנבה אני אחתוך את ידיה.

(צחיח אל-בוח'ארי וצחיח מוסלם)

(30) הפחידה מאללה: הנביא מוחמד עליו השלוש היה איש הכי מפחד מאללה. עבדאללה בן מסעוד (ירצהו אללה) אמר: הנביא בקש ממני לקרוא את הקוראן, אמרתי לו איך אקרא לך, והוא הורד עליך, הוא הגיב כן קרא לי. קראתי מסורת הנשים עד שהגעתי לפסוק "שווה בנפשך מה יהיה כאשר נקים עד מכל אומה, ונביא אותך להעיד על אלה". אז הנביא ביקש ממני לעצור. הסתכלתי עליו, הוא היה בוכה.

(צחיח אל-בוח'ארי וצחיח מוסלם)

הגברת עאאיישה אם המאמינים (ירציה אללה) סיפרה כי הנביא עליו ברכה ושלוש היה דואג בכל פעם רואה את השמים מלאים בענן, הוא היה יוצא וחוזר לביתה כמה פעמים עד שיירד הגשם. הגברת עאאיישה הגידה לו את זה, הוא אמר כי הוא לא יודע למה זה קורה, אלא שהוא הוסיף: אולי זה כמו אלה שנזכרו בפסוק: "הוריד מן השמים מים, ואפיקי הנהרות קלטו אותם כפי קיבולם, וקצף עלה על פני הזרם. כל אשר יתיכו באש למען עשות תכשיטים וכלים יעלה קצף כמוהו. לזאת ימשיל אללה את האמת והחבל: הקצף נמוג, ואולם המועל לאנשים ייוותר עלי אדמות. אלה המשלים שימשול אלוהים"

(צחיח אל-בוח'ארי וצחיח מוסלם)

(31) ההסתפקות במועט: עומר בן אל-ח'טאב (ירציהו אללה) אמר: נכנסתי לחדר של שליח אללה עליו ברכה ושלום, ומצאתי אותו ישן על מחצלת קש ומתחת לראשו כסת מליף הדקל, וראיתי סימן מחצלת קש על גופו אז בכיתי...

הנביא אמר לי: למה אתה בוכה עומר

אמרתי לו עליו השלום קיסרא וקיסר נהנים ואתה שליח אללה !!

אז הוא הגיב לי: להם העולם הזה ולנו העולם הבא .

(צחיצ אל-בוחר'י וצחיח מוסלם)

(32) אהבת הטוב לכל האנשים אפילו לאויבו: הגברת עאאישה אם המאמינים (ירציהו אללה) אמרה שהיא שאלה את הנביא " האם עבר עליך יום קשה יותר מיום קרב אוחוד?

הוא ענה לה: בני עמך עשו מה עשו והמעשה הכי קשה היה ביום אל-עקבה? כשפצעו אותי בטאיף.

אז בא אליו המלאך גבראל לבקש ממנו מה שהוא רוצה? גבראל אמר לנביא: אם אתה רוצה להעניש אותם אני בפקודתך? אבל הנביא השיב: לא אני מאחל שיהיה להם ילדים מוסלמים ומתפללים לאללה בלבד.

(צחיצ אל-בוחר'י וצחיח מוסלם)

בן עמר (ירציהו אללה) אמר: כאשר מת עבדאללה בן אבי סלול, בא בנו לנביא ושאל אותו לתת לו חולצתו כדי שישתמש בה כתכריך לאביו, הנביא נתן לו את החולצה. ובנו של עבדאללה בקש מהנביא להתפלל עליו, והנביא קם והתפלל, אבל עומר שאל את הנביא: אתה מתפלל על איש צבוע, ואללה אסר עליך לעשות את זה?

הנביא השיב לו: אללה לא אסר עלי, אבל הוא נתן לי לבחור? .

(צחיח אל-בוחרִי וצחיח מוסלם)

נימוסיו של הנביא מוחמד עליו ברכה ושלו

(1) קרבתו מחבריו: הנביא מוחמד עליו ברכה ושלו נהג בשפילות רוח רבה עם חבריו , הוכחה על כך היא אנחנו יודעים כל ענייני חייו, דבריו הפריטיים והכלליים של הנביא כי תמיד היה מלווה חבריו והם תמיד היו מלווים אותו ... כי היה הדוגמה אותה לקחו ללכת בעקבותיו בכל הדברים. גריר בן עבדאללה (ירצהו אללה) אמר: " הנביא לעולם לא הפנה את פניו ממני מאז שנכנסתי לאיסלאם, והיה תמיד מחייך בפניי. ולפעם אמרתי לו שאני סובל מכך שאני לא יכול להתייצב היטב על גבו של הסוס שלי, הוא התפלל לאללה למעני באומרו: " הוי ריבוני, נא לעזור לו להתייצב היטב על סוסו, והניח אותו".

(צחיח אלבוח'ארי)

הנביא עליו השלום נהג גם כן לצחק עם חבריו. אנס בן מאלק (ירצהו אללה) אמר: "הנביא היה בעל התכונות הטובות ביותר, הוא נהג לשאול על אחי הקטן (עומייר) וגם לשאול על הציפור שלו שהיה עומייר קורא לו (אלנג'יר), הנביא היה תמיד צוחק בפניו ושואל אותו: עומייר, מה עשה אלנג'יר?"

(צחיח אלבוח'ארי ומוסלם)

הנביא השתעשע עם חבריו לא רק בדברים אלא גם במעשים. אנס (ירצהו אללה) אמר גם כן: יש איש מ אזרחי ערבה שקוראים לו זאהר בן חראם הנביא היה משתעשע עמו כשהיה מוכר כמה חפצים הנביא עליו התפילה והשלום עצב את עיניו ואמר לו מי אני וכאשר הסתוביב וידע כי הוא הנביא עליו התפילה והשלום חבק אותו, הנביא אמר מי יקנה את העבד הזה , זאהר אמר אני אריה , הנביא אמר אבל אתה אצל אללה לא אריה או אמר אתה יקר אצל אללה

(2) התייעצותו עם חבריו: הנביא עליו ברכה ושלוֹם נהג להתייעץ עם חבריו בכל הדברים. אבו הוריירה (ירצהו אלל) אמר: "לעולם ראיתי איש מרבה להתייעץ עם חבריו כמו שליח אללה עליו ברכה ושלוֹם".

(סונן אל-תרמזי)

(3) הביקור בחולים: הנביא עליו ברכה ושלוֹם נהג לבקר בחולים המוסלמים והכופרים. אנס בן מאלק(ירצהו אללה) אמר: " כשחלה הנער היהודי שהיה משרת את הנביא מוחמד עליו ברכה ושלוֹם, הנביא ביקר אצלו וקרא לו להתאסלם . אביו של הנער אמר לו: צית לאבא אל-קאסם (הכנוי של הנביא מוחמד) הנער קיבל את האסלאם. הנביא אמר: "תודה לאללה שהציל אותנו מגיהנוֹם".

(צחיח אל - בוח'ארי)

(4) הכרת טובה : הנביא עליו ברכה ושלוֹם נהג להודות לכל מי שעושה לו טובה : הוא אמר: " מי יעשה לכם טובה, עליכם לגמול לו על זה. ואם אין לכם מה לגמול לו בו עליכם להתפלל לאללה שיגמול לו. .

(סונן אבי דאוד)

(5) אהבתו לכל הדברים הטובים : הנביא עליו ברכה ושלוֹם נהג לאהוב את כל דבר טובי נעים ויפה. אנס בן מאלק (ירצהו אללה) אמר: כפו של הנביא עליו ברכה ושלוֹם היו חלקים ורכים כמו משי וריחו יותר טוב מבשם.

(צחיח אלל--בוח'רי וצחיח מוסלם)

עדות ישרות

למרות שנולד בחצי אי הערבי, ומשם הפיץ את השליחות שלו, רוב הודי הדעות, המשכילים, והסופרים של המערב התייחסו לחיים ולדת שלו, רובם ככולם העלו את הנביא מוחמד עליו ברכה ושלוה על נס, ורשמו את זה בספרים שלהם שנשמרו עד עצם היום הזה.

- המשורר הגרמני "ג'וטה" אמר: " חיפשתי בהיסטוריה על דוגמה עליונה לאנושות, ומצאתי אותה בנביא מוחמד (עליו ברכה ושלוה).
- הפרופסור "כית' מור כתב בספרו "The developing human": לא מצאתי קושי לקבל את האמת בהיות "הקוראן" הוא דברי אללה, כי הבנתי שהתכונות של העובר שנכתבו בקוראן אינן תוצאה לניסיון מדעי במאה השבעית, אלא שהמסקנה היחידה ההוגנת היא שהתכונות האלו הורדו על מוחמד הנביא מהשמיים מאצל אללה.
- בספרו "סיפור הצווליזציה" כתב "וול דיוראנת" בחלק האחד עשר: אם אנו מעריכים את האנשים לפי השפעתם על האחרים, אנו נגלה כי שליח המוסלמים הוא האיש הגדול ביותר בהיסטוריה. הוא בלם את האדיקות העוורת והאגדות. הוא הצליח לבסס לדת חדשה שהצליחה להישאר עד עצם היום הזה לצד היהדות והנצרות.
- ג'ורג' די תולז כתב בספרו "החיים": " כי הפיקפוק בשליחתו של הנביא מוחמד הוא פיקפוק ביכולתו של אללה שכוללת את כל אשר ברא.

- המדען "ווילז" כתב בספרו "נביא האמת": "ההוכחה הברורה על הצדק של מוחמד הנביא היא שבני משפחתו ומקורביו הם היו הראשונים שהאמינו לו. הם היו קרובים יותר לכל דבריו, ואם ראו בהתנהגותו ספק לא היו מאמינים לו.
- המזרחן "היל" כתב בספרו "הצווליזציה הערבית": "בהיסטוריה לא ידענו דת שמתפשטת במהירות רבה ושינתה את פני העולם כמו האסלאם. מוחמד הנביא הוציא אומה טובה. ויסד את הצדק ושוויון הזכויות, וביסס את מדינת הצדק, והשוויון.
- המזרחן הספרדי "גאן ליק" כתב בספרו "הערבים": "אי אפשר לתאר את חייו של מוחמד הנביא בתיאור יותר טוב מאשר תיאר אותו הקוראן בפסוק: "לא שלחנו אותך אלא רחמים לעולמים". (סורת הנביאים: 107)
הנביא מוחמד היה מלא רחמים, ואני מברך ומאחל טובה לו.
- "ברנרד שו" כתב בספרו "האסלאם אחרי מאה שנים": "כל העולם יקבל את האסלאם, ואם לא יעשו הם יקבלו אותו עם שמות בדויים. יבוא יום שבו יקבל המערב את הדת הזו.

נשות הנביא (עליו ברכה ושלום)

הנביא מוחמד עליו ברכה ושלום נשא לכ- 12 נשים, הם:

1. ח'דיג'ה בת ח'וויילד (ירציה אללה)
2. סאוודה בת זמעה (ירציה אללה)
3. עאאישה בת אבו בכר אל-צדיק (ירציה אללה)
4. חפצה בת עומר (ירציה אללה)
5. זיינב בת ח'וזיימה (ירציה אללה)
6. (אום סלמה) הינד בת אבו אומייה (ירציה אללה)
7. (אום חביבה) רמלה בת אבו סופיאן (ירציה אללה)
8. גוואיירייה בת אלחארת' (ירציה אללה)
9. מיימונה בת אלחארת' (ירציה אללה)
01. ספייה בת חויאי בן אח'טב (ירציה אללה)
11. זיינב בת גחש (ירציה אללה)
21. מארייה הקופטית (ירציה אללה)

חוקרי ההיסטוריה של האיסלאם חלוקים על " רייחאנה בת זייד " אם
נישאה לנביא או לא .
רוב נשות הנביא הנביא עליו ברכה ושלום לא היו בתולות כשנישאו לו
מלבד עאאישה בת אבו בכר ירציה אללה, כי רובן היו אלמנות או
גרורות. מביניהן ששה נשים משבט קוריישי, ואשה ואחת יהודיה, ואחת
אחרת מצרית, והשאר היינה מחצי אי הערב. וזוהי המצרית "מארייה"
שהיתה נוצרית והוענקה כמתנה לנביא ממלך מצרים .

הנביא מוחמד עליו ברכה ושלוו נישא למספר הרב הזה לכמה סיבות:
מהן נזכור:

(1) סיבות חוקתיות: הנביא מוחמד עליו ברכה ושלוו נישא לזיינב בת גחש ירציה אללה כדי לחוקק (חוק חדש) שלפיו יוכל האדם לנשא לא גרושת בנו המאומץ. הערבים בג'היליה (התקופה שלפני האיסלאם) אסרו על הגברים לנשא להם את גרושת הבן המאומץ. אלא שהאיסלאם בא ושינה את החוק הזה והרשה לגברים לנשא להם את גרושת הבן המאומץ. לכן הנביא מוחמד עליו ברכה ושלוו נישא לו את זיינב כדי להוכיח שזה חוקי. אללה ישתבח שמו ויתעלה אומר בקוראן הקדוש: " כאשר שבעה נפשו של זיד השאנו אותך למען לא יהיו המאמינים עוברים עברה באשר לנשות בניהם המואמצים לאחר שובעים מהן דבר אללה הוא אשר יקום".

(סורת המחנות: 40)

(2) סיבות פוליטיות: הנביא מוחמד עליו ברכה ושלוו נישא לכמה נשים לסיבות פוליטיות כדי להדק את מעמד השליחות שלו בקרב בני עמו, לכן הוא נישא לנשים מהשבטים הגדולים ביותר בחצי אי ערב. הנביא המליץ לחברין גם כן לעשות את זה. הנביא עליו ברכה ושלוו התכוון ממעשה זה למשוך את קרבתם של השבטים בחצי אי הערב כדי להדק את היחסים עימם. הנביא אמר לעבד אלרחמן בן עוף כאשר שלח אותו אל דומת אלגנדל: "אם יקשיבו לך אז תתחתן לבת המלך שלהם".

(Cl.Chan) התייחס לדבר הנישואים של הנביא, הוא אמר: " אין ספק שהחיים של הנביא מוחמד לא יהיו מקובלים על הדעת של העידן המודרני, אלא שיש לומר שכל זה היה מקובל על הדעת בתקופה בה הופיע מוחמד. הוא לא נישא למספר הרב הזה של נשים בגלל החשק אלא למען משיכת השבטים לאיסלאם, הדת החדשה, וזה היה מנהג טבעי בעידן של מוחמד.

(3) סיבות חברתיות: הנביא מוחמד עליו ברכה ושלוש נְשָא לַכְּמָה נשים לסיבות חברתיות, הוא נישא לכמה אלמנות של חבריו, שנהרגו לטעם ההגנה על האיסלאם ולהפיץ את הדת הזו. נשים אלו היו זקנות, אלא שהנביא נישא אותן לו כדי לשמור עליהן ולפרנסן. הסופרת האיטלקית (L. Veccia Vaggieu) כתבה בספרה "להגן על האסלאם": " בגיל הנערות " היצר המיני " הולך וגדל עד שיהיה בשיא שלו, ולמרות זה מוחמד לא נישא לו אלא אישה אחת, על אף שהיה בחברה שאבדה את הערך של הנישואים כמוסד חברתי, ועל אף שהיה רבוי הנשים הוא הבסיס הטבעי בחברה הזו, ועל אף שהגירושים היה דבר קל ביותר אלא שמוחמד לא התחתן אלא פעם אחת היא ח'דיג'ה ירציה אללה שהיתה בגיל 40 והוא היה בן 25 שנים. מוחמד עליו ברכה ושלוש חי למשך 25 שנים עם ח'דיג'ה, והיה מסור לה ולאהבתה ולא נישא לאישה אחרת עימה אלא לאחת שנפטרה. ולכל מקרה מהנישואים של הנביא מוחמד היתה סיבה שהאיצה בו לעשות את זה. מלבד עאאישה בת אבו בכר כל נשות הנביא מוחמד לא היינה בתולות כי היינה אלמנות או גרושות, הן לא יפות וזה מוכיח כי חיפש את החשק והיצר המיני כשניא להן.

הסופר האנגלי "תומאס קארליל" כתב בספרו "הגבורים": הנביא מוחמד עליו ברכה ושלוש לא היה בעל תאווה ... הדבר הנכון שהוא היה נכבד וטוב ומתעניין בנושאי האסלאם מאז ומעולם.

הוכחות מסורתיות המעידים על נבואתו של מוחמד

(1) אללה ישתבח שמו ויתעלה אומר בקוראן הנשגב: "מוחמד אינו אב לאיש מכם כי אם שליח אללה וחותם הנביאים".

(סורת המחנות : 40)

(2) אללה ישתבח שמו ויתעלה אמר : "ישוע בן מרים אמר, בני ישראל, אנוכי שליח אללה אליכם , ובאתי כדי לאשר את התורה אשר נגלתה לפני, ולבשר על שליח שיבוא אחרי ושמך אחמד , ואולם כאשר הביא להם את האותות הנהירים , ואמרו אלה כשפום בעליל".

(סורת השורה : 6)

(3) אללה ישתבח שמו ויתעלה אמר גם כן בקוראן הקדוש : "אשר ילכו עם השליח, הנביא איש אומות העולם , אשר אותו ימצאו רשום אצלם בתורה ובאוונגליון".

(סורת ממרום החומה : 6)

הוכחות מדברי הנביא מוחמד

הנביא מוחמד עליו ברכה ושלווה אמר: "כדוגמתי וכדוגמת הנביאים שכלפני כדוגמת איש שהקים בית יפה מלבד אבן הפינה שהיה חסר , דבר שהפתיע את האנשים שאומרים הלוואי שמישהו ישים את האבן החסר הזה? אמר הנביא : אני אבן הפינה ואני אחרון הנביאים".
(צחיח אל-בוחר'י - צחיח מוסלם)

הוכחות מספרי הקודש (התנ"ך)

עטאא בן יאסר אמר: "פגשתי את עבדאללה בן עמרו בן אלעאץ (ירציהם אללה) ואמרתי לו: ספר לי איך תואר הנביא מוחמד עליו ברכה ושלוה בתורה? עבדאללה אמר: הוא מתואר בתורה בכמה בתיאורים שנזכרו בקוראן: "הוי הנביא, שלחנך להיות עד ומבשר ומזהיר, אתה עבדי ושליחי, קראתי לך הסומך על אללה, אינך גס, מקלל, או קולני בשווקים, אינך מגיב לרע ברע, אלא שסולח ומרחם. לא תמות עד שתתקן את הפולחן העקום עד שיאמרו האנשים אין אלוה מבלעדי אללה".

(צחיח אל-בוחר'י)

הפרופסור עבדאלאחד דווד אמר: "אני התכוונתי לסמוך במחקר שלי על פרקים מהתנ"ך שאינם נתונים למחלוקת לשונית, גם כולא סמכתי על העותקים שנכתבו בלטינית או ארמית, אלא שסמכתי על עותק התנ"ך המתקן שיצא לאור על ידי קהילת הספר הקדוש הבריטית, במיוחד המילים שבאו בספר הדברים (פרק שמונה עשרה / פסוק שמונה עשרה): "נביא אקים להם מקרב אחיהם, כמורך; ונתתי דברי, בפיו, ודבר אליהם, את כל-אשר אצונו".

אני בטוח שהדברים האלה נאמרו על הנביא מוחמד עליו ברכה ושלוה, בגלל שהם לא נאמרו על "ישוע עליו השלוה למשל לעולם לא טען כי הוא המדובר בו, ושליחי ישוע היו תמימי דעים עמו.

וגם כן אני בטוח שדברים אחרים היו מדברים על הנביא מוחמד בתנ"ך כמו שבא בספר בראשית 21-21 (וישב, במדבר פארן; ותקח-לו אמו אשה, מארץ מצרים).

ובספר ישעיה 11:12-42 (ישאו מדבר ועריו, חצרים תשב קדר; ירנו ישיבי סלע, מראש הרים יצוחו: ישימו ליהוה, כבוד; ותהלתו, באיים יגידו)

ובספר ישעיה 60-1:5 (קוּמִי אֹרִי, כִּי בָא אֹרֵךְ; וּכְבוֹד יְהוָה, עִלְיָךְ זָרַח: כִּי-הִנֵּה הַחֹשֶׁךְ יִכְסֶה-אֶרֶץ, וְעֵרְפֵל לְאֻמִּים; וְעִלְיָךְ יִזְרַח יְהוָה, וּכְבוֹדוֹ עִלְיָךְ יֵרָאֶה: וְהִלְכוּ גוֹיִם, לְאֹרֵךְ; וּמַלְכִים, לַנִּגְהָה זָרַח: שְׂאֵי-סִבִּיב עִינְיָךְ, וּרְאֵי--כָּלֵם, נִקְבְּצוּ בְאוּ-לְךָ; בְּנִיךָ מֵרְחוֹק יָבֹאוּ, וּבְנוֹתֶיךָ עַל-צַד תֵּאֱמָנָה: אֲזַ תֵּרְאִי וְנִהְרַתִּי, וּפְחַד וּרְחֹב לְבַבְךָ: כִּי-יִהְיֶה עִלְיָךְ הַמּוֹן יָם, חֵיל גוֹיִם יִבְאוּ לְךָ).

נְבוֹאָה עַל בּוֹאוֹ שֶׁל מוֹחַמַד בָּאָה גַם בְּסֵפֶר יִשְׁעִיָּה 21-17:13 (מִשָּׂא, בְּעֵרֵב: בִּיעַר בְּעֵרֵב תִּלְיָנוּ, אֲרֻחוֹת דְּדִנָּיִם: לְקִרְאֵת צִמְאֵי הַתִּיּוֹ מֵיָם; יֹשְׁבֵי אֶרֶץ תִּימָא, בְּלַחְמוֹ קִדְמוֹ נִדְדוּ: כִּי-מִפְּנֵי חֲרָבוֹתַי, נִדְדוּ; מִפְּנֵי חֲרֵב נְטוּשָׁה, וּמִפְּנֵי קִשְׁתִּי דְרוּכָה, וּמִפְּנֵי כָבֵד מְלַחְמָה: כִּי-כֹה אָמַר אֲדֹנָי, אֵלַי: בְּעוֹד שָׁנָה כְּשֵׁנִי שְׂכִירִי, וְכֹלָה כָּל-כְּבוֹד קִדְרִי: וְשָׂאֵר מִסֵּפֶר-קִשְׁתִּי גְבוּרֵי בְנֵי-קִדְרִי יִמְעֹטוּ: כִּי יִהְיֶה אֱלֹהֵי-יִשְׂרָאֵל, דְּבַר:)

חֲבֻקֻק 3-3 (אֱלֹהֵי מְתִימָן יָבֹאוּ, וְקִדּוֹשׁ מֵהֶר-פֶּאֶרֶן סִלְהָ; כֶּסֶה שָׁמַיִם הַיּוֹדִי, וְתִהְיֶה מְלֵאָה הָאֶרֶץ:)

דְּבָרִים 1-33 (וְזֹאת הַבְּרָכָה, אֲשֶׁר בֵּרַךְ מֹשֶׁה אִישׁ הָאֱלֹהִים--אֶת-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: לְפָנָי, מוֹתוֹ: וַיֹּאמֶר, יְהוָה מִסִּינַי בָּא וּזְרַח מִשְׁעֵיר לְמוֹ--הוֹפִיעַ מֵהֶר פֶּאֶרֶן, וְאֶתָּה מְרַבֶּבֶת קִדְשִׁי; מִיְמִינוֹ, אֲשַׁדֵּת (אֲשֶׁר דָּת) לְמוֹ:)

כָּל הַנְּבוֹאוֹת הַלְלוּ נֹעֵדוּ רַק לְאָדָם אֶחָד הוּא הַנְּבִיא מוֹחַמַד , זֶהוּ אוֹר הַשֶּׁמֶשׁ וְהָרוּחַ שֶׁל הָאֱמֵת, אֲשֶׁר עָלָה מִמֶּכָּה, הִנֵּה הַמִּסְגָּד הַקִּדּוֹשׁ בְּמִכָּה וְלֹא כְּנִסְיֵית הַמִּשְׁיחִי, כִּפִּי שֶׁחֲשַׁב הַפְּרָשָׁנִים הַנוֹצְרִים. וּמוֹחַמַד מִצֶּאֱצִיּוֹ שֶׁל אִיִּסְמַעִיל וּבְנָיו שֶׁל עֲדֵנָאן שֶׁהִתְגוֹרְרוּ בְּפֶאֶרֶן, מִכָּה הִיא הַמְּדִינָה הַיְחִידָה אֲשֶׁר מֵאֲדִירָה אֶת שְׁמוֹ שֶׁל אֱלֹהֵי בֵּיתוֹ.

הוכחות מאוונגליון (הברית החדשה)

יש באוונגליון יותר פסוקים המעידים על בואו של הנביא מוחמד עליו ברכה ושלוש, מהם :

(הבשורה הקדושה על פי יוחנן 1 : 20 – 25)

" 20 והוא הוֹדָה וְלֹא כִחַשׁ וַיֹּדֶה לֵאמֹר לֹא הַמָּשִׁיחַ אָנִי: 21 וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו וּמִי אַתָּה הַאֵלֶיָּהוּ אַתָּה וַיֹּאמֶר אֵינֶנִּי הָאֵתָה הַנְּבִיא וַיַּעַן לֹא: 22 וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו מִי־זֶה אַתָּה לְמַעַן נָשִׂיב אֶת־שְׁלַחֲנֵינוּ דְבַר מֵה־תֹּאמֶר לְנִפְשָׁךְ: 23 וַיֹּאמֶר אָנִי קוֹל קוֹרֵא בַּמִּדְבָּר פְּנּוּ דֶרֶךְ יְהוָה כַּאֲשֶׁר אָמַר יִשְׁעִיָּהוּ הַנְּבִיא: 24 וְהַשְּׁלוּחִים בָּאוּ מִן־הַפְּרוּשִׁים: 25 וַיִּשְׁאַלְהוּ וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו מִדּוֹעַ אִפּוֹא מִטְּבִיל אַתָּה אִם־אֵינְךָ הַמָּשִׁיחַ וְלֹא אֵלֶיָּהוּ וְלֹא הַנְּבִיא: 26

(הבשורה הקדושה על פי יוחנן 1 : 20 – 25)

הנביא שנזכר לעיל אינו ישוע עליו השלום , אלא שהוא מוחמד (עליו ברכה ושלום) בגלל שיוחנן היה מבשר בעידן שבו הופיע הנביא ישוע עליו ברכה ושלום, ועם זאת היה מבשר בנביא הבא.

מדברי הנביא ישוע עליו השלום אומרו : " ואני אשאלה מאבי והוא יתן לכם פרקליט אחר אשר-ישכן אתכם לנצח: "

(הבשורה הקדושה על-פי יוחנן יד : 16)

המילה "פרקליט" באוונגליון אומרת 'Periqlytos' or 'Paraclete' or 'Paracalon', ומשמעותה בערבית שם העצם "אחמד" ושם "אחמד" נזכר בקוראן ברמז לנביא מוחמד עליו ברכה ושלום , כמו נזכר בסורת השורה : "ישוע בן מרים אמר , בני ישראל , אנוכי שליח אללה אליכם , ובאתי כדי לאשר את התורה אשר נגלתה לפני , ולבשר על שליח שיבוא אחרי ושמו אחמד , ואולם כאשר הביא להם את האותות הנהירים , ואמרו אלה כשפום בעליל".

(סורת השורה : 6)

באוונגליין ברנבה - 112 כתוב שישוע עליו השלום אמר: "בגלל שאלוהים משך אותי מן האדמה, וישנה אופי הבוגד עד שיחשוב כל אחד כי הוא אני, וימות אשאר אני בקלון זמן רב בעולם, אבל כשיבוא מוחמד שליח אללה הקדוש את זה יורד מעלי".

בפרק 39 נכתב עוד: " כאשר אדם קם על רגליו ראה באוויר כתיבה מבְּרִיקָה כמו השמש אומרת "לא אלוהים מבלעדי אללה ומוחמד שליח אללה" .. האיש הראשון קבל את המילים הללו ואמר : בורך היום שתבוא בו לעולם.

הוכחות שכליות על נבואתו של מוחמד

1 - הנביא מוחמד עליו ברכה ושלוה לא ידע קרוא ובתובי, והוא נולד לעם שרוב אנשיו לא ידעו קרוא וכתוב גם הם. אללה ישתבח שמו בחר למוחמד שלא ידע קרוא וכתוב כדי כשישלח אותו ועימו הקוראן לא יגידו שהוא אשר כתב אותו, וכדי לא יטילו ספק על ההתגלות. אללה ישתבח שמו ויתעלה אומר בקוראן הנשגב: " לפניו לא קראת ספר , לא העלתה אותו על הכתב, אלמלא כן היו השוגים בהבל מפקפקים"

(סורת העכביש : 48)

על אף שבני עמו של הנביא מוחמד היו צחות הלשון, אבל הקוראן קרא להם תגר שיבואו בסורה כמוהו. אללה אומר: "אם יש בכם ספק באשר לדברים שהורדנו ממרומים אל עבדנו , הביאו ולו סורה אחת כמותם וקראו לעזרתכם את העדים שלקחתם מבלעדיו אללה"

(סורת הפרה : 23)

הקוראן הקדוש קרא תגר גם כן לכל העולם כדי להביא כמוהו: אללה אומר גם כן: "אָמור , גם אם יעשו בני האָנוש והשדים יד אחת למען הַבָּא כְּקֶרְאֵן הַזֶּה, לא יוכלו להביא כמוהו, ולו גם יסייעו זה לזה"

(סורת המסע הלילי : 88)

2 - שקידתו של הנביא מוחמד עליו על הימשכות השליחות שלו, למרות הקשיים והעימותים שהתרחשו בינו לבין בני עמו שעינו אותו וניסו לרצחו, כדי לשים קץ לדת החדשה שלו. אלא שהוא היה אמיץ ביותר והמשך במסר שלו , אם היה שקרן או בעל אינטרס היה מוותר על המסר הזה מחשש לחייו.

ד"ר M.H.Durrani אמר: "האָמוּנָה , וההשתדלות האמיצה , וההחלטה הנחושה שבהם השתמש מוחמד עד הנצחון האחרון, הם הוכחהעל

צדקו. אם היה בלבו ספק או חשש או דאגה , לא היה מצליח לעמוד בפני הסופה שנמשכה ליותר מעשרים שנים. כל הגורמים האלה מובילים למסקנה אחת שאין מנוס ממנה והיא שהאיש הזה הוא שליח של אללה באמת, ודוגמה שלמה ולטובה, וסימן לצדק ונאמנות. כל חייו של הנביא עליו ברכה ושלוה ומחשבתו וצדקו וחסידותו ונדיבותו אמונתו וההישגים הוכחות על נבואתו , כל איש שילמד את תולדות חייו יהיה בטוח כי הוא שליחו של אללה , וכי הקוראן הוא הספר הקדוש שאותו הביא לאנשים.

3 - כל אדם אוהב – לפי טבע בריאתו – את כל התענוגות של החיים כמו הכסף, האוכל, שתיה, נשים ובנים ומצבורי זהב וסוסים אצילים ומקנה ויבול ... אללה אומר בקוראן: " האנשים משתבחים באהבת הדברים הנחשקים: נשים ובנים ומצבורי זהב וכסף , וסוסים אצילים ומקנה ויבול , כל זה תענוג חולף הוא של חיי העולם הזה , וטוב מכל לשוב אל אללה".

(סורת בית עמרם : 14)

הנביא מוחמד עליו ברכה ושלוה לא התעניין בתענוגות של החיים. בני עמו הבטיחו לו שיעניקו לא הרים של זהב, ולהביא לו את הנשים היפות ביותר, והציעו לו להיות מלך עליהם בתמורה לוותר על השליחות שלו. אלא שהוא סירב, ואמר להם: " אם הם שמו לי את השמש בידי הימינית והירח בידי השמאלית כדי שאעזוב את הדבר הזה, אני לא אעזוב אותו".

(סירת בן השאם 101/2)

דר" M.H.Durrani אמר: " הנביא מוחמד סבל לאורך 13 שנים במכה, ו-8 שנים באל-מדינה. אבל הוא היה בעל סבלנות ואמיץ וחזק

באמונתו. השבט שלו רצו לעשות ממנו מלך ולתת לו כספים רבים לווטר על הדת החדשה שלו אלא שהוא סירב.

ידוע שכל מי יתפוש את השלטון יהיה מלך וכל המשאבים והאדמות תחת פקודו, אבל מוחמד הנביא עליו ברכה ושלוש ידע היטב שהעולם הזה חולף ובחר בעולם הבא. עבדאללה בן מסעוד (ירצהו אללה) אמר: הנביא עליו ברכה ושלוש נהג לישון על מחצלת של קש עד שפגעה בגב שלו. אנחנו אמרנו לו: הוי נביא אללה אנו רוצים להכין לך מיטה טובה?

הוא ענה להם: " לא, אני לא רוצה כלום החיים האלה, אין אני אלא כמו נוסע היושב בצל של עץ, ולאחר מכן יעזוב וילך."

אל נועמן בן בשיר ירצהו אללה אמר: "ראיתי את הנביא עליו ברכה ושלוש בהיותו לא מוצא תמר לאכול אותו."

(צחיח מוסלם)

אבו הורירה ירצהו אללה אמר: "הנביא ומשפחתו היו סובלים שאין להם מספיק אוכל. הגברת עאאישה (ירציה אללה) אמרה: "לפעם הנביא הפקיד את שרינו כערבון אצל אחד היהודים בתמורה לאוכל"

(צחיח אל-בוחר'רי)

הנביא עליו ברכה ושלוש היה נדיב ונותן בעין יפה לכל העניים, עם זאת היה נזיר ולא רוצה ללכת אחרי תענוגות העולם הזה. הנביא השקיע אצבע במים (בים) ואמר כי העולם הזה הוא כמו טפה בים בהשוואה עם העולם האחרון.

(צחיח מוסלם)

Lady E.Cobold כתבה בספר שלה "עלייה לרגל אל מכה" (לונדון 1934) כי הנביא מוחמד היה השליט של חצי אי הערב. הוא לא חשת בתאר כבוד אבל הסתפק בהיותו שליח אללה , ומשרת למוסלמים, הוא היה מטאטא את ביתו בעצמו ומתקין נעליו בידו, נדיב וחסיד.

4 - הנביא מוחמד היה צנוע ביותר. אנס בן מאלק ירצהו אללה אמר שכל המאמינים אהבו את הנביא מוחמד אהבה גדולה. הוא ואמר עוד: " לא היינו קמים כשהנביא יבוא אצלנו ואנחנו יושבים בגלל שהוא אסר עלינו את זו".

W.Iring אמר: "למרות הנצחון הצבאי של הנביא מוחמד, הוא היה צנוע. הוא נלחם למען האסלאם , והוא שלט בצדק ולא בא בחשבונו להוריש השלטון במדינת האסלאם.

o - יש כמה פסוקים בקוראן נזפו בנביא עליו ברכה ושלום כמו: "הוי הנביא, מדוע אסרת את אשר התיר לך אללה , לכוונתך לפייס את נשותך? אללה סלחן ורחום"

(סורת האסור : 1)

הפסוק הזה הורד מטעם לאחר שהנביא עליו ברכה ושלום אסר על עצמו לאכול את הדבש למען כמה מנשותו , לכן אללה ישתבח שמו נזף בו, כי הוא אסר דבר שאללה התיר אותו.

אללה אומר גם כן בקוראן: "אין הכרח כי יצאו המאמינים כולם , ודי אם תצא קבוצה אחת מכל קהילה , וכך ילמדו א הדת וירביצו תורה בבני קהילתם בשובם אלוהים למען ידע להישמר".

(סורת ההצהרה: 122)

אללה אומר : " מעולם לא הותר לנביא לקחת שבויים בטרם יכה לי חרב בארץ, אתם חפצים להפיק רווח בעולם הזה, ואילו אלוהים חפץ בעולם הבא, אלוהים אדיר חכם".

(סורת המלקוח : 67)

אללה אומר : " אתה הנביא אמרת (לזיד) אשר אללה נטה לו חסד, ואשר אף אתה נטית לו חסד, השאֵר את אשתך במחיצתך וירא את אללה "

(סורת המחנות:37)

אללה אומר : " דבר לא נתון בידיך, הבררה בידי אללה לשוב מכעסו עליהם או למגרם, כי בני עוולה הם"

(סורת בית עמרם:128)

אללה אומר : " הזעיף פניו ופנה עורף * כי עוויר פנה אליו * ומה יודע, אולי יכול להזדכך"

(סורת בית הזעיף פניו: 1-3)

Lighthner כתב בספרו "דת האסלאם": המלאך גבריאל התגלה לנביא מוחמד ונזף בו בגלל שהוא פנה עורף לאיש עוור ודבר עם איש עשיר.

6 - מן ההוחכות המוגמרות שמוכיחים כי מוחמד הוא נביא מטעם אללה מה שנזכר בקוראן כי דודו של הנביא ייכנס לגיהנום, ואכן קרה.

Gary Miller אמר כי אבו להב - דודו של הנביא - שנא את האסלאם שנאה רבה, ופגע בנביא מוחמד כמה פעמים. הוא אמר דברים רעים על הנביא וטען שהוא שקרן.

הנביא היה בעל סבלנות והתמודד עם אבו להב בחוכמה רבה, ואמר לו אתה שונא את האסלאם ושונא אותי אבל אתה לא תוכל להוכיח שהדברים של אללה לא אמיתיים.

הקוראן הוכיח כי אבו להב לא יקבל את האסלאם וגורלו גיהנום , ויש בקוראן סורה נקראת סורת "הסיבים" מדברת על אבו להב ואשתו , והדגישה כי אבו להב ייצלה באש להבה, ואישתו שהיתה נושאת העצים תיחנק בחבל מסיבים.

אללה אומר : "תואבנה ידי אבו להב, ויאבך אף הוא * ולא יעמדו לו הונו וכל אשר זכה לו * צלה ייצלה באש להבה * ואיתו גם אשתו נושאת העצים * חבל סיבים על צווארה"

(סורת הסיבים)

7 - שמו של אחמד בא בפסוק מפסוקי הקוראן במקום השם מוחמד . אללה אומר: " ישוע בן מרים אמר , בני ישראל , אנוכי שליח אללה אליכם , באתי כדי לאשר את התורה אשר נגלתה לפני , ולבשר על שליח שיבוא אחרי ושמו אחמד , ואולם כאשר הביא להם את אחודות הנהירים, אמרו, אלה כשפים בעליל"

(סורת השורות : 6)

8 - דתו של הנביא מוחמד עליו ברכה ושלוש נשאה עד עצם היום הזה ויישרא עד ליום הדין , והמוני אנשים ממשיכים לקבל את האסלאם , וזו הוכחה כי אללה שומר על הדת הזו: אללה אומר בקוראן: " אנו עצמנו הורדנו ממרומים את דבר - התוכחה, ואנו שומריו מכל משמר"

(סורת אלחג'ר: 9)

הכותב האנגלי Th. Carlyle אמר על הנביא מוחמד עליו השלום: האם יש ראיתם לחלוטין איש שקרן שביכולתו להקים דת נפלאה כמו האסלם? האיש השקרן אין ביכולתו לבנות שום בית מאבן ויהיה חזק כמו האסלאם, ונשאר למשך שנים עשרה מאה במצב שבו הורד מטעם אללה על הנביא מוחמד.

הקוראן נשמר בכל הזמן כי המוסלמים שמרו וקראו וכתבו הפרשות שלו והתעניינו בשמירתו כל הזמן. הנביא מוחמד עליו ברכה ושלום אמר: "הכי טוב מבינכם מי למד את הקוראן ולמד אותו"

(צחיח אל-בוחר'רי)

לאורך ההיסטוריה ראינו נסיונות רבים לסלף את הספר הקדוש של האיסלאם, אלא שכל הנסיונות האלה נכשלו, בגלל שהיה קל מאוד על המוסלמים להכיר אותם.

באשר ל"סנת הנביא מוחמד עליו התפילה והשלום" (מסורת - תורה שבעל פה אצל המוסלמים) שמרה באמצעות מקורות נאמנים שעקבו אחרי דברי הנביא מוחמד עליו השלום וכתבו את דבריו.

Micheal Hart כתב בספרו "מחקר על המאה הראשונים": "הנביא מוחמד (עליו ברכה ושלום) הקים והפיץ את הדת ההכי גדולה בעולם. והיה אחד המנהיגים הגלובליזציים בפוליטיקה. אחרי שעברו כ- 1300 שנים על מותו השפעתו עדין נשארת באופן מדהים.

9- כל העקרונות שאותם הציג הנביא מוחמד עליו השלום היו אמתיות ונאמנות בכל זמן ובכל מקום, ואם אנו מגשימים אותן יהיה ברור כי השליחות של הנביא מוחמד היא באמת מאצל אללה ישתבח שמו.

השאלה הנשאלת היא: האם יש משהוא מונע מאללה לשלוח נביא כמו מוחמד. כפי ששלח לפניו שליחים ונביאים רבים?

אם התשובה היא אין מדוע יש מאנשים מכחישים את השליחות והנבואה לכל האנשים ובאותו שמן מודים בשליחות הנביאים הקודמים לו.

10- ההלכות שאותן הביא האסלאם דרך הנביא מוחמד עליו ברכה ושלוש בתחומי המלחמה, הנשואים, הכלכלה, הפוליטיקה והפולחן ... אין אדם בהיסטוריה שיכול להביא כדגמתם על אף שמוחמד לא ידע קרוא וכתוב, וזה מוכיח ששליחותו ונבואתו אמתיים בגלל שהוא לא מדבר בעלמא.

11- הנביא מוחמד עליו ברכה ושלוש לא קרא לדת החדשה בפומבי, עד שהגיע לגיל 40 שנים, זהו הגיל שבו נוטה האדם לנוח ולהתרחק מבעיות. Th.Carlyle אומר בספרו "הגבורים": ההוכחה על אמיתות השליחות של מוחמד שהוא שהה את נעוריו מבלי לקרוא לדת החדשה, אלא בגיל ה-40.

R.Landen כתב בספרו "האסלאם והערבים": משימת הנביא מוחמד היתה ענקית וקשה ביותר. הנביא היה צודק בשליחותו. הנאמנות שגילה הנביא מוחמד ואמונת חבריו, מדגישים שאין סביר להאשים את מוחמד שהוא שקרן או רמאי, הוכחה על כך היא שהאסלאם עדין קיים עד עצם היום הזה, ואפילו מרוויח בכל יום מוסלמים חדשים.

מה אנו נדרשים לעשות

לאחר שנעיד כי מוחמד שליח אללה

1- להאמין בשליחות שלו, וכי היא שליחות למען כל האנשים. וכי המסר של הנביא מוחמד עליו ברכה ושלוה אינה אך ורק לבני עמו, או לחברה שחיה בעידן הזה, אלא שהיא שליחות כללית אינה קשורה לזמן או מקום מיוחד. אללה ישתבח שמו אומר בקוראן: " יתברך אשר הוריד ממרומים את הפורקאן על עבדו, למען יזהיר את שוכני העולמים".

(סורת הפורקאן: 1)

2- להאמין שהוא העביר את המסר של אללה בנאמנות. אללה אמר בקוראן: " אשבע בכוכב ונופלו * לא טעה חברכם ולא סטה * ואין הוא דובר מתוך משוגת לבו "

(סורת הכוכב : 1- 3)

3- להאמין ששליחותו של הנביא מוחמד עליו ברכה ושלוה היא רחמים על שוכני העולמים, אללה אומר בקוראן " לא שלחנך כי אם להביא רחמים על שוכני העולמים"

(סורת הנביאים: 107)

4- להאמין שהנביא מוחמד עליו ברכה ושלוה הוא חותם השליחים ואחרון הנביאים וכי אין נביא אחריו. האללה אומר בקוראן: " מוחמד אינו אב לאיש מכם, כי אם שליח אללה וחותם הנביאים, אללה יודע כל דבר"

(סורת המחנות: 40)

5- להאמין הדת שולמה בשליחות של מוחמד. אללה אומר בקוראן: "היום סיימתי לכונן לכם את דתכם והשלמתי את חסדי עליכם, ושבע רצון אני כי האסלאם היה לכם לדת - ואולם כל הנאלץ לעת רעב, אך לא עד כדי אשם, הנה אללה סולח ורחמום"

(סורת השולחן: 3)

6- להאמין שהוא השלים את השליחות והמסר שלו שהוטלה עליו מטעם אללה. וכי הוא הדריך את האומה של האיסלאם לטוב. הנביא עליו ברכה ושלוה אמר בזמן העלייה לרגל: "אכן האם אני השלמתי את המסר שלי? אמרו כן, אמר, הוי אללה נא להעיד על זה.

(צחיח אל- בוח'ארי)

7- להאמין כי ההלכה שאותה הביא מוחמד היא המקובלת אצל אללה. וכי אין לעבוד את אללה לפי דת אחרת. אללה אומר בקוראן: " כל המבקש לו דת אחרת מלבד האסלאם, לא יקבלוה ממנו, ובעולם הבא ילך לאבדון".

(סורת בית עמרם: 85)

הנביא עליו ברכה ושלוֹם אמר: " אני נשבע באללה , אם משהו ידע את דת האיִסלאם מן היהודים או הנוצרים , ולא האמין בשליחות שלי ילך לאבדון.

(צחיח מוסלם)

8- הציות לנביא עליו ברכה ושלוֹם , אללה אומר בקוראן: " הנשמעים לאללה ושליחו - אלה יהיו עם הנביאים והצידיקים והשהידים והישרים אשר אללה נטה להם חסד. מה טוב חברתם של אלה"

(סורת הנשים : 69)

הציות לנביא יהיה בציות למצוותיו ולהתרחק מכל אשר שהוא אסר . אללה אמר בקוראן: " כל מה שהביא השליח קחו אותו , ואת אשר אוסר עליכם תימנעו ממנו "

(סורת ההגליה: 7)

אללה ישתבח שמו הבהיר את העונש של האנשים שאינם מצייתים להוראות של הנביא ושל אללה. אללה אומר בקוראן : " כל הממרה את פי אללה ושליחו ועובר על החוקים אשר ציווה , הוא יכניסו אל גיהנום , ובו לנצח ישהה, וצפוי לו עונש מחפיר"

(סורת הנשים: 14)

9- לגלת ציות ולהתרחק מהתנגדות להוראות אללה , ולהסכים עם את אשר אלל חקק אותו, אללה אומר בקוראן: " לא, חי ריבונך, הם לא יאמינו עד אשר ישימוך עליהם בריבם , ולא תעיק עוד על לבם כל הסתייגות ממשפטך, וישלימו עמו"

(סורת הנשים: 65)

וכן חייבים להעלות את משפטו של הנביא עליו ברכה ושלוה על כל אשר קודם לו . אללה אומר בקוראן: " האם יבקשו לעצמם את משפט הגאהליה? אין שופט טוב מאללה לאנשים הנכונים להשתכניע"

(סורת השולחן : 50)

10- לעקוב אחרי ההלכה של הנביא מוחמד עליו ברכה ושלוה. אללה אומר בקוראן: " אמור, אם אוהבים אתם את אללה , לכו אחרי , ואללה יאהבכם ויסלח לכם על חטאיכם, אללה סולח ורחום".

(סורת בית עמרם: 31)

אללה ישתבח שמו אומר גם כן : " שליח אללה הוא דוגמה ומופת לכם, לכל המייחל לאללה וליום האחרון, והמרבה להזכיר את שמו של אללה"

(סורת המחנות : 21)

11- לכבד את הנביא ללא הפרזה . אללה אמר בקוראן: " אללה והמלאכים מתפללים לשלוה הנביא , הוי המאמינים , התפללו לשלומו וברכו לשלוה"

(סורת המחנות : 56)

12- לאהוב את הנביא עליו ברכה ושלום . . אללה אומר בקוראן: "אמרו, אם אהבותיכם ובניכם ואחיכם ונשיכם וקרובי משפחתכם , והנכסים אשר עשיתם לכם , ועסקאות המסחר אשר תחששו פן לא יצאו לפועל , והמשכנות הנעימים לכם - אם כל אלה אהובים עליכם יותר מאללה ומשליחו ומן המאבק למענו , וכי אז המתינו עד אשר יקים אללה את דברו, אללה לא ינחה את קהל המופקרים "

(סורת ההצהרה: 24)

13- הקריאה לדת של הנביא עליו ברכה ושלום ולהפיץ אותה בין האנשים. . אללה אומר בקוראן : " קרא אל נתיב ריבונך בחוכמה ובדברי מוסר נאים, והתנצח עמם בדכרי נועים"

(סורת הדבורה: 125)

14- להגן על הנביא ועל הוראותיו, באמצעות שלילת כל דבר לא אמר אותו.

15- להקפיד על הוראות הנביא עליו ברכה ושלום, הנביא אמר: " עליכם בהוראותי, ובהוראות ארבעת הח'ליפים הראשונים באסלאם , דבקו בהן, הזהר מפני חדישות הדברים , כל חדוש וסטיה מהלכות הדת ומנהגיה סטיה מדרך הישר".

(מוסנד האמאם אחמד)

סכום

בסופו של הדבר נסיים את המחקר הזה באמירה של המשורר הצרפתי " לה מרתין" כאשר היה מדבר על כבודו וגודלו של הנביא מוחמד עליו ברכה ושלו: "הנביא היה מתעניין בנושאים חשובים מאוד והמסר שלו מסר נשגב מאוד.

הכוונה שלו היא להקיים קשר בין בני אדם לבין אללה. הנביא ניצח את הכופרים על אף שמספר המאמינים היה קטן בראשית , אבל מספרם הלך וגדל אחר כך.

אין שום איש בעולם הזה אשר השיג את אשר השיג הנביא מוחמד עליו השלום, הוא היה ראש חצי האי ערב ולחם למען אללה ופתח פארס וח'ראסאן וסוריה ומבין שני נהרים והודו המערבית וצפון אפריקה וכמה מאיי הים התיכון וספרד וחלק מצרפת.

אין ביכולתו של שום אחד להשוות בין הנביא מוחמד עליו ברכה ושלו לבין גדולי האנשים בהיסטוריה החדשה שיצרו את הנשק והחוקים והאמפריות בלבד שהתמוטטה אחר כך.

הנביא מוחמד עליו ברכה ושלו לא הניע את הצבאים והחוקים והאמפריות והעמים בלבד אלא שהניע עמם מליוני אנשים שהיו משתרעים על כשליש העולם המאוּיש בעת ההוא. ויותר מזה הניע הריבונים והקדושים והדתות והרעיונות והאמונות לפי הקוראן.

הנביא סבל את העינוי למשך 15 שנה במכה. כשהם רצו להרוג אותו כמה פעמים ולמחוק את האסלאם אלא שהנביא זכה בנצחון והתגבר עליהם.

הנביא רצה לבטל את התכונות הרעות של הערבים, וקרא לערבים להיות אמיצים ומתנזרים ובעלי סבלנות ובעלי תכונות טובות.

הנביא היה חיל אמיץ, נביא, בעל מנטליות, חכם, וקרא לעבוד אללה
בלבד ולעזוב את עבודת האלילים.

לכן אנחנו שואלים עכשיו: האם יש איש גדול יותר ממוחמד עליו ברכה
ושלום ?

אני רוצה לומר בסופו של הספר הזה שאני אוהב את הנביא אהבה
גדולה ואני מקריב את עצמי בשבילו. הנביא הוא האיש הגדול שנשלח
מטעם אללה כדי לקרוא לכופרים להתאסלם.

.....

על הספר : שליח אללה מוחמד

הספר הזה הוא תעודת זהות לנביא של האיסלאם מוחמד עליו ברכה ושלו. המחבר ד"ר עבד אל-רחמן בן עבד אל-כרים אל שיח'ה הבהיר בו את החיים של הנביא מאז ההולדה ועד המוות.

ספר זה מתייחס גם כן לסביבה שבה הופיע האיסלאם לפעם הראשונה, ומדליק אור על הנימוסים של נביא האיסלאם שהיוו לאחר מכן את הדוגמה הטובה ביותר לכל בני אדם.

הספר פירט את חייו של מוחמד ונשותיו, ומדריך אותנו לדרך הטובה להאמין במוחמד ובשליחות שלו.

אחמד עבד אל-מקסוד

קהיר 4 / 9 / 2103